

somheder og bidrage til den samlede familie-økonomi. Så vi øger altså begge dele.

Jeg kan sige, at den danske strategi, som vi altså har lavet, må være den, de har læst i USA, for det er jo altså også den, som Obama, den nylvalgte præsident, går ind for, og som går ud på at øge det militære og samtidig øge den civile og humanitære komponent, som USA rent faktisk også gør. Så den danske strategi ser ud til at være den rigtige.

Det er jo heller ikke rigtigt, at vi ikke har nogen samtænkingsstrategi. Det har vi i høj grad, og det er den danske samtænkingsstrategi, der for så vidt har dannet skole, og som nu også er blevet NATO's samtænkingsstrategi, og den består af civil rådgivning, civilmilitært samarbejde, og den består selvfølgelig af sikkerheds-komponenten.

Så vil jeg sige til hr. Holger K. Nielsen, at når vi taler om FN, vil jeg sige, at Danmark jo er en stor støtte i FN. Jeg havde også møde med Kai Eide, som er FN's mand derude, og vi ønsker at styrke FN, vi ønsker at styrke den koordination, som skal finde sted ved FN, for selvfølgelig gøres det ikke godt nok, når der er så mange forskellige elementer derude, både på det civile og det humanitære område, og derfor skal FN styrkes i den rolle, de spiller derude, og det støtter vi rent faktisk også. Så det er også en del af samtænkingsstrategien.

Kl. 13:51

Jeg er også helt enig i, at korruption og narko og narkobaroner og krigsherrer hænger sammen, det er vi enige om. Vi behøver ikke at være uenige i den analyse. Det er fuldstændig rigtigt. Og derfor er det altså også vigtigt, at der sættes ind, og det sker faktisk også i Helmand, hvor vi er.

Det, vi så dernede, var f.eks., at der er narko-områder, der skifter karakter til at være områder for frugtdyrkning. Det forudsætter så selvfølgelig, at de, som dyrker frugt, kan komme af med deres frugt i byområder, og det kræver så igen, at man har en infrastruktur, som betyder, at bilerne kan komme frem, således at lasten ikke rådner, før den når frem.

Derfor er der altså mange ting, der spiller ind, hvis man skal af med narkoen. Men der skal altså sørges for infrastruktur, så landmændene kan komme af med deres varer. Det er jo også det, der hjælpes med internationalt, også fra vores side. Jeg håber, det lykkes. De alternative afgrøder ser ud til at være fornuftige, men jeg giver ingen garanti. Men det er vejen, for der har hr. Holger

K. Nielsen ret: Bønderne skal have noget at leve af, og man skal ikke bare have fjernet deres poppies. De skal noget andet i stedet for, som de så har tillid til.

Så vil jeg godt her også sige, at det er rigtigt, at det trækker hårdt på den danske indsats. Vi kan nu gå op til 750. Vi er også i Kosovo med 350 eller sådan noget. Det er klart, at det trækker. Vi har tidligere haft mange i Irak. Man skal hele tiden vurdere, hvor vi gør den største indsats. Det er min vurdering, at i stedet for at sprede ti hist og ti pist i verdens forskellige uro- og krigszoner, så gør Danmark nok mest gavn ved at være dybt og effektivt markant til stede, hvor vi så er. Tidligere havde man nogle rundtomkring, men de kunne jo aldrig have den store virkning, og lokalområdet kunne ikke rigtig fornemme, at det var Danmark, der var der, fordi vi var der med så få.

Derfor synes jeg faktisk, at strategien er rigtig, altså at hvor vi er, er vi dybt og effektivt. Men vi er jo altså også ud for Somalia. Alle ved jo, at vi har skibet »Absalon« derude for at være med til at stoppe pirateriet, men jo nok så meget Task Force 150 mod våben og terrorbevægelserne. Det er også rigtigt, at man godt kunne være i Congo. Vi drøftede det i EU's udenrigsministerkreds i går og konkluderede – og det var der altså 27 lande der var enige om – at ingen stillede med militær. Ingen stillede med militær, vil jeg sige til hr. Holger K. Nielsen, så det gælder ikke kun Danmark. Vi var enige om, at vi skal hjælpe Congo teknisk, humanitært og politisk, og det vil sige, at vi hjælper FN, og vi forhandler videre i EU-kredsen med FN i næste uge.

Så til sidst til det regionale. Jeg kommer til hr. Frank Aaen her til næstsidst. Jeg synes, at det er et temmelig håbløst forslag: Træk USA og NATO ud hurtigst muligt, forhandl så med grupperne og få så en international styrke ind til at beskytte aftalen og skabe ro.

Det forslag er fantastisk. Først trække troppe-erne ud, så tro, at man kan få en aftale med Taleban, når man har trukket tropperne ud, og derefter så gå ind og beskytte den aftale, man aldrig får, med nogle FN-styrker. Det er himmelræbende naivt, og det er opskriften på en katastrofe i Afghanistan.

Så vender jeg mig så til sidst til det allersidste, jeg gerne vil sige. Det er et meget farligt og afgørende område i verden, det er vi jo alle enige om. Pakistan er også et land, der er i meget stor risiko for at skride ud. Det er et regionalt problem, og derfor skal vi håndtere begge problemer. Vi